

νεργετας¹». Και ἀριθμουσις μὲν τὰ ἀνωτέρω τῇ Ἑλλάδι, οἵτις δύνασται τούτου ἐπιλασθη ἐνθεται 1830 πέραν παντὸς μέτρου σπενόχωρος διὰ τὴν Ἑλληνικὴν δραστηριότητα. Ἀφ' ἐνδιμένων ἀδυνατῶν νὰ προχωρήσῃ ὁ Ἑλλην στρέφεται περὶ ἑαυτὸν ὡς οἰκισμὸς ἐντὸς κλωσίου, πάσχων ἐκ πληθύρας δραστηριότητος δυναμένης νὰ ἔχει θησην αὐτὸν εἰς πυρετώδη κινήματα, ἐπικινδύνων καθ' ἑαυτὸν καὶ διλέθρων πρὸ πάντων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἴσορφοπίαν τῆς χώρας².

Κατὰ τοιαύτης γνόσου δύο ἐδείκνυνται ἀφ' ἑαυτῶν φρέματα: Τὸ πρῶτον ἔχει παρατηταῖ ἐκ μάνης τῆς Ἑύρωπης, οἵτις ἐφαρμόζουσα τὴν βερολίνειαν συνθήκην καὶ παραχωροῦσα εἰς τοὺς Ἑλληνας τὴν Ἡπειρὸν μετὰ τῶν Ἰωαννίνων καὶ τὴν Θεσσαλίαν μετὰ τῆς Λαρισης, θέλει παράσχει ὑγιαῖν τροφὴν εἰς τὴν δραστηριότητα αὐτῶν. ἐπὶ τῷ ίδιῳ τούτῳ τούλαχιστον αἰώνα, τὸν ἀπαντούμενον δύπως δργανώσωσι τὰς ἀνέας αὐτῶν κτήσεις, καράξωσι δόδοντες, στρώσωσι σιδηροδρόμους καὶ καλλιεργήσωσι τοὺς ἄγρους, πάλιστον καὶ τὰ μεταλλεῖα. Τὸ δεύτερον φρέματον δύναται νὰ ποτίσῃ τοὺς Ἑλληνας μόνον κυβέρνησις στις Εαράς καὶ πράγματι τάξια τοῦ διόματος δημοκρατικῆς, καταρργοῦσσα τὸ δικαιούμενον τῆς ἀνωτέρας. Καθ' μέσης τούτων παίδειν σεως, περιορίζουσα εἰς τὸ ίδιο τούτῳ τῶν διπαρχουσῶν τὰς ὅμηροις θέσεις καὶ καθίστωσα αὐτὰς ἀπροσίτους εἰς τὸν τυχόντα δικελύουσα τὰς μονάς καὶ ζευγικύουσα εἰς τὸ ἀριστρὸν τούς ἐν αὐταῖς παχυνόμενούς εὑρώστους εἰς απρήνας, ὃν δὲ διρδώς δύναται νὰ μεταβάλῃ, ἐν βραχεῖ, γρόνῳ τὴν ὄψιν τῶν ἐλληνικῶν ἀγρῶν. Τὰ ἥρια ταῦτα νομοθετήμαται νομίζομεν ὑπεραρκοῦντα δύπως ἀποσεβηθῆσες ἀσὶ δικτύοντας, τοῦ ἔκβιζαντινισμοῦ τῆς Ἑλλάδος².

1B οὐδὲν ποτε γέγονεν τόπος μηδέποτε.

Η μάτης του Ἀρθούρον ἦτον Ἀγγλίς καὶ ὡνόμαζετο κυρία Μιλιγάν, ἥτον δὲ γέρων, καὶ ἀλλοπαιδίον δὲν εἶχε, δηλαδὴ δὲν εἶχεν ἄλλο πατέριον ζεῖν, διότι εἰλεύε καὶ ἄλλους γένοντας

1. Πρώτος δύναται όρος τῆς ποικύτης δημιουργίας σταδίου είναι τό γ' απελπισθέσιν οἱ ἀπατηταὶ βέσσεν, ἔτι δὲ ταυτίστε, καὶ μηδέ

περὶ τούτου ἡ πολιτεία. Σ. M.

2. Νομίζομεν ὅτι προσφέρομεν ἐκδούλευσιν εἰς τὸν συγγραφέα διακόπτοντες τὴν μετάφρασιν του ἔργου αὐτοῦ, εἰς τὴν μάνην αὐτῆς σελίδα καθῆς οὐδὲν ἔχουμεν γ' ἀντεῖπομεν. Σ. M.

καν, οστις δύως είχε γίνει οφεντος κατά τρόπον μυστηριώδης, οντότοτε νότι ήτ τις

Οταν ήτον δε μηνῶν τὸ παιδίον ἐλέγειν εἶχε
χαθῆναι καὶ ποτὲ δὲν κατωρθώθη νὰ εὑρέθωσε τὰ ίχνη του. Είναι ἀληθές ότι, δτε τοῦτο συνέβη, ἡ κυρία Μίλλιγαν δὲν ἔδυνηθη· νὰ εἴπειδοθῇ εἰς τὰς ἀναγκαῖας ἐρεύνας, διότι ὁ σύζυγός της ἀπέθνησε καὶ ἡ ιδία ήτον πολὺ ἀσθενής, μηδέχουσσα τὴν συναίσθησιν τῶν συμ-
βανοντων πέριξ της. Διὰ τοῦτο τὰς ἐρεύνας διηγήθηνεν δὲ ἀνδράδελφός της, κ. Ιάκωβος Μίλ-
λιγαν. Ἀλλιών ἐκλογήμαστη δὲν ήτον θέση, διότι δὲ κ. Ιάκωβος Μίλλιγαν εἶχε συμφέρον
ἐκ διαιμέτρου ἀντίθετον πρός τὸ τῆς νύμφης του.
Διὰ τῷ δύντι δὲ ἀδελφὸς ἀπέθνησκεν ἀπαίσι, αὐτὸς ἐκληρονόμει.¹ Οπισθήκηστε αἱ ἐρευναὶ αὐτοῦ
δὲν ἐπέτυχον, καὶ πανταχοῦ, εἰς τὴν Αγγλίαν,
νίσ τὴν Βαλκανίαν, εἰς τὸ Βελγίον, εἰς τὴν Γερ-
μανίαν, ἀδύνατον ὑπῆρξε ν' ἀνευρεθῇ τῇ ἀπέγινε
τὸ παιδίον. Η ντονιστικαὶ γεντικὶς ραγουδο-
ῦ. Εν τούτοις δὲ κ. Ιάκωβος Μίλλιγαν δὲν ἐ-
πικηρούσθη τὸν ἀδελφόν του, διότι ἐπτά μῆνας
ιεστὰ τὸ θάνατον τοῦ συζύγου της ἡ κυρία Μίλ-
λιγαν ἀπέκτησε πάνοντα, τὸν μητρόν τοῦ Αρθούρου.
Αλλὰ τὸ καχεστικὸν καὶ ἀσθενεικὸν τοῦτο
παιδίον ἐδενεδύνατο νὰ ζήσῃ, ἔλεγον οἱ ιατροί.
Ιθανὸν ήτον ν' ἀποθάνῃ ἀπό ημέρας εἰς ημέραν,
αἱ ἀπό τῆς σπιριγῆς ἐκείνης δὲ κ. Ιάκωβος Μίλ-
λιγαν ἐκληρονόμει τὸν τίτλον καὶ τὴν περιουσ-
ίαν τοῦ πρωτοτόκου ἀδελφοῦ του, διότι οἱ
ληρονομικοὶ νόμοι διαφέρουσσι κατὰ τόπους, καὶ
ναὶ Αγγλίᾳ ἐπιτρέπουσιν βεῖς τινας περιστάσεις
εἰσις νὰ κληρογούμῃ τηνδέ μητρὸς ἀποκλεισμένης.
Τάχη ἐπίδημας τοῦ κ. Ιάκωβου Μίλλιγαν ἀνέ-
πειστο πάνη ἡ γέννησις τοῦ Αρθούρου, ἀλλὰ δὲν
ἀς κατέστοιε. Νὰ πειμεῖν πάνον εἶγε.

Κατόπερ ιέμενεν, οὐ κατέναι μέσον ινοτήν νεκρών
· Ἀλλά αἱ προρόήσεις τῶν πατέρων δὲν ἐπηλή-
ευσαν. Οἱ Αρθούροι ἔμεινεν ἀσθενικός, ἀλλὰ δὲν
πέθηνεν, ὡς εἶχεν ἀποφασισθῆναι. Η ἐπιμέλεια
τοῦ μητρός του τὸν διετήρειεις τὴν ζωήν. Τὸ
οιοῦντο θέματα, χάρις, τῷ Θεῷ γε συνεχῶς ἐ^ν
πανταλαμβάνεται, οὐ τῷ θυμῷ νοτιάτων
· Εκαπούταίς εἰνομέσθηστοι τετέλεσται, καὶ
κατοντάκις ἐσώθη. · Αλληλοδιαδόχως, τενίστε
αἱ συγγρόνως, εἴχε πάσας ταῦθι ἀσθενειαῖς δοτού-
μανται νὰ ἐπιπέσωσιν εἰς πατοδίκα. Ήταν
· Επ' ἐσχάτων τῷ εἴχεν ἐπέλθειν φοβερά ἀσθέ-
εια, καλούμενη ἴσχυαλγία, καὶ ἔχουσα τὴν ἔ-
ρων της εἰς τὸν κόμφον. Πρὸς θεραπείαν αὐτῆς
· Εἰστρόν εἴχαν διατάξει θειούχα μόδαταρ καὶ
ια, πούτο ή κυρία Μίλλαγαν εἴχεν ἔλθει εἰς τὰ
Ιηρυναῖα. · Αφ' οὗ δύως τὰ λουτρά ματαίως ἐ-
ποκατάσθησαν, ἀλλὴν θεραπείαν διέταξαν οἱ Ια-
ροί, νὰ μένηρ δὲσθενής ἡ πλαφών, χωρὶς νὰ
ύπαται νὰ πατήσῃ τὸν πόδας εἰς τὴν γῆν.

Τότε ή και πλέον διέταξε σίς βραδιά

καὶ τὴν ἐμπορίην σαν πλοῖον εἰς διεῖχον ἐπέβη.

Δὲν τῇ ήτον δυνατὸν ν' ἀφίσῃ τὸν αἴρον τῆς
αἰτάνιας ιερότον ἔγειρας τοῖναις, ὅπου ἡ πατέρας ἐξεῖται καὶ
ἡ θύλαιψις τέλεσθε. Μὰ τὴν ἐφόρησον γάρ τις οὐδὲνεσ-
τος δέγ-θεί με γετοῦντα τοιούτους οὐσιας, ἐποέπει, γὰ το-
πιπατήθωντες οὐσιας ταῖς τοιούταις σπερματίσσαις, ἐφερεταινο

βαζούμενη ἀπέτελει τραπεζαν, καὶ παρὰ τοὺς
πόδας λευτῆς ἀλλή ἀπέτελει σκάψινον.
· Η Μικρὰ ὄπη εἰς τὸ ἐπλευρὸν τοῦ πλοίου, κλισι-
μένη διὰ στραγγύλης ὑπέλους, ἔδιδε φῶς κατέ ἀραι
εἰς τὸν ἔχοντα φωταρά, οὐτονίκῃ γνένην νιθαρεύει
ποτε δὲν εἶχον, οὐδεὶς κατοικίαν στόσον ὥραταγ
κατέροις καθηκίσαν. Ὡλόν τὸν ἐντός κατέχετο
ὑπὸ τανιδώματος ἐξ ἀλάτης ἐστιλθωμένου, καὶ
τὸ ἔδαφος ἡντιστρομένον, διὸ ὑφάσματος κηρω-
τοῦ, εχόντος μέλανας κατελεύκα πλαίσιαν. Οὐκ
· Ἀλλὰ δὲν ἐτέροποντα μόνον οἱ ὅρθιακοι μου.
· Ότε, ἔξαλλαζεις εἴς πτλωθηντείς τὴν καλύνην
μου, ἡθαύθηντον αἰσθητα εὔαρεστον ἔως τὸν ἀ-
γωστὸν εἰς ἐμοῦ. Τότε κατὰ πρῶτον περιέβαλον
τὸ σφύματα μου σινδόνια, ὃντις ἐπαφὴ πάση πύραρ-
ιτεν ἀντὶ ναὶ τὸ ζέην σάμυνηρώς. Πάροτε πημάνα
Βαρβερίνα ἐποιημένη εἴς σινδόνια κανιδεως
χονδρά κατακλυρά μετά δὲ τοῦ Βεταλη ἐποίη-
μαστήν οὗτον ἐπὶ ἐποπλεῖστον χωρίς σινδόνιαν, εἰς
τὸν ἀγρυπόνιον ἥπατό εχόρτουν καὶ μάται μάσοις
σινδόνιαν εἰς τὸν ἔσανδρο χειμῶνα, ἕσσαν σχεδὸν πάντα
τοτε τὸν ιαππα, ὅρθε τὸ προτιτιώμενον τὰν ἄχυρα
Πάσον λεπτὰ ἡσαν αὐτατέροις τὸ πτλοίον, καὶ πάσι
ἐπιλιπτόμενοι εἰς αὐτά! Πάλις ἡσαν μαδακά, καὶ
πῶς εὐωδίαζον! Κατατέθησαν στρῶμα, πόσιν πάχος
τέροντάν τον φύλωντης πεύκης αποκατέλοιπον
μαθηταῖς τὴν πορσωτεραίαν! Ή σεωπή τετῆς αυκτόνος
δένει τοιντον πλέον ἐπιφορος ρήτρα πιότη δὲν εἴχον
καποίους, εκατβλέποντο τὰς στρῶμα διὰ τας διπλα-
τῶν κοιτάνηρε μου, τὰν οὐκούσον ανάλιμα διατοτεί-
νωσινειςει, εἰν ποτε εμπνεύσατε κατέθαρρος,
· Αλλαζόσιον εὐφρόσινον κατέλαν, ἐκειμην εἰς τὴν
κλινην τούτην, ἡγέρθην ὅμως σμικρή ἀργή διε-
γέλα, διότι τηρημόν εὑρρόμην τις περιστῶν τὴν θαυματού-
μου, πῶς διενεκτέρευσαν καὶ αυτοτοτεύσαντε

Τούς δέ πάντας είσι τὴν θεσιν εἰς τὴν τοὺς σίγου ἐναποθέσει ἀφ' ἐσπέρας, καὶ κοιψω μένους ὡς ἀν τὸ πλοιόν ἦτον ποδὶ μηδῶν ἡ σταθερὰ κατοικεῖ τῶν. Αὕτη δὲ οὐκέτιασα, οἱ κύνες μὲν ἀνεπῆδησαν ποιεῖνεις καὶ ἥλθον χαρμοσύνως γὰρ μὲν ζετήσωσι τὴν πρωτεῖην τῶν θωπειάν· μόνος δὲ ὁ Καρδούλης, καίτοι ἔχων τὸ ἔνα δρυθαλμὸν ἡμιτανογένεν, δέν ἔχειν θη, ἄλλος κύωνες νὰ δένγην τεντοσεῖν.

Ποιόν τοπος δέν μη εγείρεται στο δια νά ενγο
χω το τουτο έσκυψαινε. Ο κύριος Καρδούλης
ώντες έξι γαραζήρος υπερβολικώς μητέγγυατος
δυνητερεύεται εύκολως, καὶ μάλιστας δυσκορευτικείς
έκοτει ἐπι μαρκόν. Εἰς τὴν παρούσαν δὲ περί^τ
στάσιν δργίζεται, θίστι δεν τὸν εἶχον διαμπαρα-
λαβεῖν εἰς τὸν κοιτῶνα μόνον καὶ μοι ἀπεδείχνε-
την μηδινὸν δια τούτου τοῦ Σπυρού τοῦ προ-
πολιτοῦ. Μ. Ζ. οἰκετικόν ή μοναδικόν

Δειγματικων παραγωγων της επιχειρησης τον οικογενειακον ποδηλατον οποιον διατηρεται απο την επιχειρηση μεταξυ της και της επιχειρησης που διατηρεται απο την οικογενειακην παραγωγην.

χάν, έγινε είχον άδικον, τόνισε λαθον είρπτας άγκαλας μου, ίνα διά τινων περιποιήσεων τῷ αποδείξω τὴν λύπην μου.

Κατ' ἄρχας ἐπέμεινεν ὅργιζόμενος· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον, εὐκαμπτον ἔχων τὴν φρένα, τὸν μετέπειρον εἰς ἄλλας σκέψεις, καὶ διὰ σχημάτων μόνις ἐξέφρασεν ὅτι ἀνθρώποις οὐ ἀποδῶ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑράν καὶ νὰ πειπατήσω, ἵστως θὰ μ' ἐσυγχωρέται· ὡς νοοῦ λόγοδον ἔνεκπε ότι εποτε
ὅτι Οὐανάτης διν εἶχον ὑδεῖ τὴν προτεραιότητας εἰς τὸ ποδάλιον εἰχεν ἤδη εὑπογύρει, καὶ ἐκαθάριες κατάστρωμαστούσι τὸν τοποθεστήθιν νὰ θέσῃ τὴν σανίδα τῆτις μοι ἐγρούσιμουσεν εἰς γέρων, καὶ κατέβην εἰς τὴν πεδιάδα μετὰ τοῦ θιάσου μου.

¹ Εκεὶ ἡρχίσαμεν νὰ παῖξωμεν, οἵτινες μου, δὲ Καρδούλης σκατέργω, νὰ τρέχωμεν, νὰ παδώμεν χάνδακας, ν' ἀκαβαίνωμεν εἰς τὰ δέυδρα, καὶ οὕτω παρῆλθε ὁ καιρὸς ταχέως. Βίστριώνως ὅτε ἐπεστρέψαμεν εἰς τὸ πλεῖσμα, οἱ ἵπποι ἦσαν κῦπεργμένοι, καὶ ἔμενον προσθεδεμένοι εἰς κορμὸν λεύκης ἐπὶ τῆς παροχθίου μέδου, περιμένοντ

τες να τοις δοθήστο αρκείον διά μάταιόγος ήνα
ἀναχωρήσωαν γυντού· τοδοκόστανθός ήτο
Ἐπέβην λοιπὸν ἀμέσως, καὶ μετ' ὀλίγην δε-
πτὰ ἐλύθη πὸ ἀπόγειον σχινόν, περὶ προσδέον
τὸ σκάφος εἰς τὴν ὄχθην, ὃ μαύτης κατέλαβε
τὴν θέσιν του παρὰ τὸ πηδάλιον, δρυπούλκος
ἱππεύσεν, ἡ τροχαλία διέτης πὸ ρύματα διήρχετο
ἔτρεξ, καὶ ἐκινήσαμεν. οὐδὲν δὲ τοῦ παραγόντος ήν
τὸ ηδονὴν γέλασμαν! Οἱ ἵπποι δὲ τρέχομεν εἰς
τὸν παρόγυθιον δρόγον, καὶ ἡμεῖς ἡσύχας ὥλες
σθαίνομεν ἐπὶ τοῦ ὑδάτος, χωρὶς οὐδὲ ἐπ' ἔλα-
χιστον νὰ αἴσθανώμεθα· οὐδὲ κινούμεθα, οὐδὲ δύω
κατάφυτον ὄχθαι ἔφευγον διπέσω ὅμιλον, οὐδὲ ἀλ-
λος δὲν ἤκουετο πῆχος πλὴν τῶν ἐλαφροῦ φολοί-
σου τῶν ὑδάτων ἡ πρόπτις ταῦδε διήρει, μιγνυ-
ομένοι μετὰ τοῦ κρότου τῶν κωδωνίσκων, οἵτι-
νες ἔκρεμαντο εἰς τῶν ἴστεψιν τὸν πράγματα

Οὐτως ἐπροχώρουμεν, καὶ ἔγὼ, εἰς τούς ταῦτας τὰς οὐρανούς
τὸν πλησίον ἐρειδόμενος, ἔβλεπον τὰς δέκα αἱρέτας ὡν
αἱ Ἃγίαι ἐκρύπτετο εἰς τὰ χλωρά χρόνα, καὶ
αἵτινες ὑπερηφάνως ἵσταντο, σείουσι τε εἰς τὴν
ἴσημον τῆς αὐγῆς ἀποστραῖται. Τὰς δέκανητα
φύλλα τῶν. Ή μακρὰ αὐτῶν δειρά, πάρακολου-
θεῖσαι τὴν ὄχθην, ἀπετέλει πρόσαντον πυκνὸν πα-
ραπέτασμα, παρακωλύσου τὰς ἥδιστας ἀπειγας,
καὶ μέσην ἐπιτρέποντας γὰρ φθάσῃ μέχρις ἡμέρων
γλυκὺν φῶς, ὑπὸ πῶνικλαδῶν ἐξασθενούμενον τοῦ
οὐρανοῦ τανατοῦ. Θέσσας εἰστοῦθεν διδωρική ἐφαίνεται ἐν τοῖς λόγοις
μέλαν, ὃς δὲ ἐκάλυπτεν ἀχανεῖς ἀλέργους διαφανέστατον, καὶ
διεκύτοις ἐρχοντος τοῦ πυθμένοις σταλέντα τὰ
χαλίκια καὶ παγεῖα τὴν πόλην. Οὐτοποτὸν διενέργει
τοῦ Πηγῆς δὲ βεβουθισμένος εἰς ταύτας τὰς θεατρι-
κές διάστασις ἤκουσα προφερόμενον τὸν ὄνομα
μητρὸς φίλης της Μάρθας νησί τοῦ οὐρανοῦ μητρὸς
Ἐστοάπον δ' ἀμέσως εἰς τοῦδε τοῦτον τὸν

τὸν Ἀρθούρου οὐκέπιτης σανίδης του, καὶ πλησίον
του ἡτον ἡ μήτηρ του, εἰς τὴν μητρόν την επενθή-
τα — Ἐποιηθεῖς καλά, μήρωτε θεον τὸν Ἀρθούρο.
Καλήτερα παρὰ εἰς τοὺς ἄγρους;

*Ἐπλησσα δὲ τότε, καὶ ἀπεκρίθης Λεῦτων
λέξεις ὅσον ἐδιώμην εὐγένεστέρας, τὰς ἄντοις
ἀπέτειναιεις τὴν μυτέρα καὶ εἰς τὸ παιδίον.*

— Καὶ τὰ κυνάρια; οὐ εἶπεν ὅτι τὸν γένος
τὸ πότερον τὰ κυνάρια, ταῦτα οὐκί τὸν Καρδούλην,
καὶ ἔφεσσαν χαιρετίζοντα ωρεῖον Καρδούλη πο-
μόν φάγων, μός δέ προέβλεπεν οὗτον μέλλομενόν
παραστήσωμεν. Ταῦτα οὐκέπονονθέρηντὸντοντονθέρην
νότον Αἰλαὶ περὶ παραστάσεως δὲντιπρόσειτο Τήνη
πρωταγένετην. Σταθεροποιεῖται τοιχοί, ορθοί;
Αὐτὴν Ηγετία Μελίγαν, τοποθετήσασα τὸν θεῖον
τηγείτης μέροφθε πεφυλαχμένον. Από τους ἡλίους,
είχε λαβέσθη θέσιν πλησίον του. Οι γονεῖς

— Φερετηρωμα σεον παρακαλων ακιδυστους
και τον πιθηκα μοι ειπειν Μηχανην να
εργασθωμεν, οτισσετον δια τον ποντον
και ξπραξα ως μοι ειπε, μεταβάσει μετατον
ζωων εις την πρόμηνη, ον οποινιδιαν να δια
κατητε εργασια ητον δυνατη δια τον φυτυχη
ασθενη έκεινον; . Ουτη γνωσθων ηντ
ειδον διηγητηριον του Σλαβε βιβλιον εις τας
χειρας, το ηνοιε, και ηκουε το μαθημα διε
κεινος ειπεν ηποστηθεισειν γενην νεβ καλα

Ο Αρθούρος είς τὴν γανδα του ἡπλωμένος,
ἔλεγεν εἰς στήθους χωρὶς οὐδενὸς κινήματος.

¹ "Η μᾶλλον ἐπροσπάθει νὰ λέγη, διότι εδί-
σταγές πολλές, καὶ οὐτε τρεῖς, τέξεις κατὰ σερπάν
δὲν φέλεγες πολλάκτες δὲ καὶ αὐτάς διώρας δὲν
τὰς ἔλλειγες. Καθὼν γηρασάν
τοι. ² Η μήτηρ τοῦ ἐπροσπάθει ενθετὸν διορθώνη-
μενήν μεροτητος, συγχρόνως θύμως καὶ μετ'. ³ Ε-
πιμονής. Καφές τον τον υπερβάλλεται ενανθρώπου την
—Δεῦ τηζεύσετε τὸν μῆθον σας, τῶν εἰπε.

Μοι ἔρανη δέ παραδόξον νά την ἀκούσω για
λεγή της οὐρατε, διότι τοτε μάστη δεν ἐγγάριζον
δια την αποδοχή της στην παραδοσία της οὐρατε.

— Ω, μητέρα ! εἶπεν ἔκεινος μετὰ φωνῆς

— Περισσότερα λάθη κάπνετε σήμερον από
χέρια. Αλλαγή στην περίπτωση να την

Ἐπερόσπαθήσαν γὰρ μάθεδον ποτὲ γένεσις II
Οὐωμας δὲν ἔμαθετε. οὐδὲν μία περὶ "Ἄλλα"
Δὲν ἡμπόρεσσα. εἴσοδος τοιγάντινον γάλλον τελεί
Ατατί, νοούντες ποτὲ γένεσιν κατ', οὐτούτῳ τελεί
Δέονται γένεσις ωρών. Σίστητε δέν γάλλον μάπορεσσα. Αριά
Ειναι γένεσις τοσούτος.

— Ήντεργάλη σας δεν είναι όργανη; Δεν θα
τού έπιπλέψω ποτέ να μη μαθαίνετε τι ποτε, λαί,
έπι προφάσει διτι επιθε όργανος, να μενήτε α-
μαθήτε μηδέ τι ποτε γνωρίζετε, επειδή τα δι-

Πολὺ αὐστηρὰ μὲν ἐφίλετο οὐδὲν τοιοῦτον
λέγεται οὐτετοιούτως κανεὶς θεός, καὶ οὐτε πορ-

— Λριστα, εἶπεν τὰ βλέπω καί ἔγω. «Τὰ ἀρ-
νια θέσαν ἀσφαλῆ εἰς τὴν ράνδραν τοντον. Βλέπω
λευκή καὶ βλέπω μαύρα. Βλέπω ἄρνια καὶ βλέπω
πρόβατα. Βλέπω καὶ τὴν μάνδραν.» Βγειν τρι-
γύρω φρεσχήν. Καὶ ἐκεῖνη εἶπεν καθὼν πάντοτε
— Αἴσιτόν δέν θεοῦ σπλαγχνούστης πλέον γενε-
— «Ω θεοῦ σπλαγχνούστης πλέον γενε-
— Ποιὸς φυλάσσεται πάντοτε σχεδὸν τὴν πρό-
βατα; τοῦτο νέον, τούτον, εὐδόξον τὸν πλέον γενε-
— Τὰ σκυλία, διορχεῖσθαι τὸν γένεθλον τοῦ πλέον γενε-
— Καὶ ὅταν εδέκα ἔχουν ἀνάγκην ἀδαφούλατ-
τουν, διάτοι τὸ ἄρνια εἶναι ἀσφαλῆ, εἰτὲ πάντα γένε-
τοτε; οὐτοις ἵνα υποτίσῃσεν τοικαδέδη πλέον γενε-
— Τίποτε δὲν ἔχουν νὰ κάμουν.
— Τότε λοιποὺς κοιμῶνται λέγομεν γένεπομέ-
νως: «τὰ σκυλία ἐμπειρούνται πάντα γενε-
— Ναι, νοικεῖποτε λέγεται τοικολοντεῖνται. Ιοντο
— Δέν εἶναι ἀληθῶς πολὺ εὔκολον; Τώρα
ἀξιόλογον τὸ ἄλλο. Τίχαλκος, ἐκτὸς τῶν σκυ-
λίων, φυλάττεται τὰ πρόβατα; ενδιαφυλάττει τὰ γένε-
— Ο βοσκός.
— Αγ τὸ ἄρνια εἶναι ἀσφαλῆ, δι βοσκός Πέρ-
γασίν δὲν ἔχει. Πάσι λοιπούς περινά τὸν καταρόν
τους; ήστι λοιπόν τορδός ιοντος ποδός ιοντος ποδός
— Παζίζει τὸν αὐλόν.
— Τὸν βλέπετε γεινούσι τὸν αὐλόν.
— Ναι. Ήστι καθὼν δέν γένεπομένως.
— Ποὺ εἰναι; γένεπομένως ετοτούτον τὸν γένε-
— Εἰς τὴν σκιάν μεγάλης πτελέως.
— Είναι μόνος; γένεπομένως.
— Οχι, εἰναι μετ' ἀλλων ποιμένων γειτό-
νων τους. επιλέθοπον τὸν γένεπομένων γένε-
— Τότε λοιπόν, ἀν βλέπεται τὰ ἄρνια, τὴν
μάνδραν, τὰ σκυλία κατέδι ποιμένα, δέν γένε-
πετες νὰ εἰπης ἀλλαγθεστως τὴν ἀρχὴν τοῦ γέ-
θου τους;
— Νομίζω.
— Δοκίμασον.
— Ακούων νὰ τῷ λέγω ταῦτα, καὶ νὰ τῷ ἔξηγω
πῶς ἐδύνατο εὐχόλως νὰ μάθῃ μιαθηκα φαινό-
μενογ δυσκολον κατὰ ἀρχας, δι Αρθούρο μ' ἐκύ-
τας μετὰ συγκινήσεως καὶ περίφορος, ώς δὲν
ητον βέβαιος περὶ τῆς ἀληθείας δισων τῷ ἔλε-
γον. Μετ' ὀλίγων λεπτῶν δισταγμὸν δρῶς ἀπε-
φάσισε. Ιοντον υποκυρεῖ προσφύγειν.
— Ατὰ ἄρνια θέσαν ἀσφαλῆ εἰς τὴν μάνδραν
τῶν· τὰ σκυλία ἐκοιμῶντο, καὶ δι βοσκός εἰς τὴν
σκιάν μεγάλης πτελέως. Σπάζει τὸν αὐλόν μετ'
ἀλλων ποιμένων γειτόνων τούμη λοιφός, οὐδέ
Τότε κτυπῶν τὰς γειράς τουσιν λοιπόν γενε-
— Τὸ γέεύρω, τὸ γέεύρω, ἀνέκραξεν δέν
καμα κανένεν σφάλμα.
— Θέλεις νὰ μάθης καὶ σλον τὸν ἄλλον μῆ-
θον κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον; νόργενά εἰς τὸν ὥρα ιον
— Ναι, ἀν μὲ βοηθήσεης, είμαιτι βέβαιος διτι
θὰ τὸν μάθω. Οὐ πόσην χαράν θὰ προκενθώ
εἰς τὴν μητέρα μου!

Καὶ οὐχισε καὶ μανθάνηκατ τὸν ἐπίλοιπον μῦθον, ὃς εἴχει μάθει τὴν πρώτην φράσιν, ὅτι
Μετὰ ἐν τέταρτον περίποου τὸν ἔξευρον σφις καὶ τὸν ἐπικελάμβανεν ἀλλανθάστως, οὕτων ἦκα θεν ἀπαρατηρήτως δπίσω ἡμῶν ἡ μάτη του,^{τού} Πατέρας ὁ μυστηρεστήθη ἴδοσα εἰπεθα ἐπὶ τὸ αὐτό, διότι ἐγδύμισεν ιστει συνέπαιζουεν· Οἱ Αρθούροις δέν τὴν ἀφῆκε νὰ είπῃ ἢ δύο λέξεις. ἢ τοῦ γοιλιδι ἡ εγκριματική ρωτητήρια τοῦ — Τούγχεσμάρω, ἀγέρχασσεν. Αὔτοῖς ροις τὸν ἐπιμαθεν, ποιός ουτὸν μύθοντας τὸν πάλιν οτι, ποιός γνω — Η κατὰ Μίλλιγαν μὲθεώρει ἐκπεπληγμένη καὶ θάματα πέτευε βεβαίως ἐρωτήσετε, διτε δὲ οἱ Αρθούροις αὐθόρυβοις καὶ χωρὶς νὰ ζητηθῇ, προχισε νὰ ἐπιναλαμβάνῃ τὸν Λίνκον καὶ τὸ μικρότερον ἀρίστον. Καὶ εἰπεν δλον τὸν μῦθον ἀνευ δισταγμοῦ καὶ ἀπαίστως, μετ' οἵθους περιγραφοῦς καὶ θριαμβευτικοῦ, εδοκοῦντον τοῦ ξυντριβούντος.
Καθ' ὅτον δὲ τὸ διάστημα τοῦτο ἐγένετο ἐνεργουν τὴν καὶ Μίλλιγαν, καὶ εἶδον τὸ ωραῖον τῆς πρόσωπον περικαμπόμενον δύπο μειδιάματος ἐπειτα δὲ μοι ἐφάπαν ὅτι τὰ βλέψαρά της ψυχάθησαν. Ἐπειδὴ δομώς τὴν στυγοῦ ἐκείνην ἐκκινεν, ἐπειδὸν τὸν υἱόν της καὶ τὸν περιεβαλε περιπαθῶς διὰ τῶν δύο της βραχιονῶν, δὲν ἤτερον ἂν ἐκλαιεῖν τὸν πόστον τοῦ θριαμβευτικοῦ, δὲν είσειν τοῦ σοφάλου τὸν σκοπὸν τοῦ βοσκοῦ, καὶ ἤκουον ποιὸν σκοπὸν ἐπαιτεῖ. Θέλεις νὰ σοι φάλω τὸν σκοπὸν τοῦ βοσκοῦ, τοῦ θριαμβευτικοῦ; Καὶ ἔψαλεν ἀγγλιστὶ ἄσμα μελαγχολικόν.
Τὴν φορὰν ταῦτην ἡ καὶ Μίλλιγαν ἐκλαιειν ἀληθῶς, καὶ διτανέμακρύθη, είδον τὰ δάκρυά της εἰς τὰς παρειὰς τοῦ παιδίου της. Τότε ἐπλησίασε πρότερον ἐμὲ, ἔλαβε τὴν γειρά μου, καὶ μοι τὴν ἔθλιψε μετά τόσης γλυκυτήτος, ὡσε ησθάνθην ἐμαυτὸν λίαν οὐγκεκινημένοντα, ἥτις νολλι — Εἰσάι καλὸν παιδίον, μοι είπετε, τοῦτο
Τὸ μικρὸν τοῦτο ἐπέισθιον διωγμόνην διὰ μακρῶν, ἵνα καταστήσω καταληπτήν τὴν μεταβολὴν της ἀπό τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπιπλεύειν εἰς τὴν θέσιν μου. Τὴν προτεραίαν τιχόν τισαχθῆ εἰς τὸ πλοῖον ὡς κεκιθέτης Κύωνα περιέργων, ἵνα ἐγὼ καὶ οἱ κύνες καθὸ πιθοῖς μω διασκεδάσω μεν ἀσθενεῖς παιδίον. Τὸ μάθημα δὲ τοῦτο μὲν ἔχωρισεν ἀπὸ τῶν κυνῶν καὶ τοῦ Ληστηκορ, καὶ ἔγινα καὶ δημητροφας, φίλος σχεδόν τοῦ θεοῦ.
Πρέπει δὲ νὰ εἰπῶ προσέτι, — ἀλλὰ τοῦτο μετά ταῦτα μόνον τὸ ἐμαθον, — ὅτι ἡ καὶ Μίλλιγαν κατεθλίθετο βλέπουσα διτε δινός της δὲν ἐμάνθανεν, ἡ μᾶλλον δὲν ἐδύνατο νὰ μάθῃ τιποτε. Διν καὶ τούτον ἄρρωστος, ηθελεν δραως νὰ τὸν βλέπει νὰ ἐργάζηται καὶ μάλιστα διότιν

ἀσθένεια αὐτη ἐπροκειτονά ήναι παροῦ, θήθελεν
ἀπὸ τοῦδε καὶ δώσῃ εἰς τὸ πνεῦμά του ἔξεις
δὲ ἄν καὶ ἐπανακτᾷ, διὰ τὴν ὑμέραν τῆς ἀναρ-
ρόψεως, τὸν κακιθρόναδον εἰρηνικάζετο να τμένῃ
ἄρχων. Οὐτὴν μὲν οὐκέτι φέρεται τοιούτονόν
οὐθίς. Βασικός τότε ποιὸν διάγονοι εἴχεν ἐπιτύχειν. Πήλη
ἐργασίαν δὲν ἡργεῖ τοιούτοις θεοῖς μένοι εἰχεν οἵμως
οὕτε πρόσοχὴν οὔτε ἐπιψηλειάν. Καὶ ἀγένθησαν ἀν-
τιστάσεως ἐλάμβανε τὸ βιβλίον, ὅτε ἡ μάτισσος
τὴν τῶν σὸν ἔδιδε, καὶ πνοιγέ μάλεστα πάς κει-
ρας ίνα τὸ λάθη, τὸ πνεῦμά του οἷμως δειλικό-
πνοιγε καὶ μυχανιῶν, ἀσυλλογίσως ἐπανελάμ-
βαγε ὅπως δέποτε, καὶ αυτήθως ἀτελέστατα;
πάλινεισθε τοιούτοις εἰσεβιβλεῖσθε τὴν μορφὴν;

Τοῦτο προύσένει βαθεῖαν λύπην εἶς τὸν φητῆ
πέον του ἀπελπίζουντας ἵνα μηδὲν αἴσιον

Τοῦτο ὅμως ἐπίτης μεγάλην χαρὰν τῇ προδέξενται διαν τὸν ζῆντος μὲν εἰς τὸν αὐτὸν μὲν θεοὺς
διαν τὸν αὐθεντικὸν εἰς τὸν αὐτὸν μὲν θεούς ἀριστεράς ὥρας,
ἐν τῷ ἔτει τὸν εἰς τὸν αὐτὸν μὲν θεούς δὲν εἶχε κατατορεῖθεν να τῷ τὸν ὄντας τὸν αὐτὸν μὲν θεόν

Ο Αρθούρος εἶχε συλλάβει πρὸς ἐμέ τὸν πατέρα τοῦ
φιλίσμα, τὰν τὸ ἔπος ἐμοὶ ἀπεριτέκνητως, καὶ ὑπὸ^{το}
τὴν ἐπιφύλαγμαν αὐτομάτως συμπαθεῖσα, εἶχον τὸ
γειθίσειν νὰ τὸν φεύγουν μᾶς ἀδελφόνι. Προτείνεις
δέν, θυτήριον μεταξύ μητρώων; ωύτος πατέρας οὐδὲ τὸ
ἔλαχιστον ἐδίδει σάμπεισον τοῦτον γέροντον τῆς θεό-
σεφάτου την πάνταρχήν τούς (ποτε). Τὴν τέλος αρχήν
πεπλήσσεις οὐδὲν γέροντανόμην δειλίαν τούδιν εἰγόντων καθετή-
συναίσθησιν ὅταν διδύνεται τὸν πάτερα λιπαρῶν τῶν

Τόντο πραγμάτεις των βεβαιώσεων, έπειτα η δηλώσιμη προκαταβολή της αρχοντικότητας της Δημοκρατίας συγχρόνως, και πλησιασμός στον ίδιον, έπειτα άρθρο φρούριοντος κατ' επίτιμη λογοτελοτάσσης, και μετάλλια ράψιμης, ή της πολιτικής μεσοδιάλογου μεταξύ των δύο πλευρών.

Πλὴν δέ τούτου μῆτες καὶ τέμπανη ποταμοῖσισθε
αὗτη πρᾶξις θαυμάσινα. Πιστένοιδες στιγμὴ
πλήρεως ἐπί πατεῖσθαι τὸν πόλεμον τῆς αὐγῆς μέχρι^{τοῦ}
τῆς ἑστέρας πάτειν εἰς κάραν ἡρῶν τὰς πλήρεις
νοῦθεν πάτειν κατασκευῆς τοῦ στρατορόδρομον διέ-
δεικνύεισθόν ἐπιστέπεται πλέον καὶ οὐδεὶς γνω-
ρίζει τὴν Μεσημβίνην οὐδέποτε. Κατέδιωσινειν
αὕτη ἐν τῷ περιέργῳ θεαματικῷ Πακλασσέ-
-τῃ. Από δὲ λίθινοι φρύγιοι οἱ θεοί τε καὶ γαίας εἰχούσεν
μεταβοῦσι εἰς Λύστρονότην καὶ κέκεισθε εἰς τὰς
Ναυρούσας πέτραφαν πους ήδη ρυτούσι τὸν πλεύσιον τῷ
κατατάξινέστου. Τῆσδε διώρυγός τοις Μετέοις οὐδέτα
τολμάσαρχόφορον γραμμήν τὴν διατρύσσειν τοὺς
πλαγμούς τούς; τρόποντας πρόδροτον οὐκέταιον καὶ
τοὺς δρόγες τὴν Μεσημβίνην. νοεῖσθαι δὲ τονθόνει
τοις Μετέοις διεπιλεγέντειν τὴν Κατεδαλωτ-
θαοῦντα τετράγωνούς τούς τοις τοποῖς τοῖς τοποῖς τοῖς

σπιώνων την Κάρκασσον, κατεδίλα, την ύδροδόκης
τῶν Φουσερανῶν, δύκταρις μεταβάντες απὸ δύ-
δροθήκης εἰς ύδροθήκην, κατέβημεν εἰς τὴν Βε-
ζέρην, οὐκέτι διαβατόν τοιούτην οὐδὲν.

Οταν ή χώρα ἡτον θέας ἀξία, ἐπλέομεν μόνον διάτηγας πόσας τὴν ἡμέραν ὅταν δὲ ἡτον μόντονος, ἐπροχωροῦμεν πολὺ ταχύτερον² —
— Ηερίτης δεινούσιας καὶ τοῦ φάσκον μας ἀπεφάσιζεν αὐτὴν ἡ δόξα· διότι δὲν ἔστενογωρούμεθα ὥπ’ οὐδενὸς δόσα ἔχουσινται προκόπεις συνθίσις φοίνιδοι πόροι· μὲν εἰχόμενοι μητρώεις τοὺς σταθμούς τῶν φύσικῶν μενειεῖς ζενοδοχεῖς, ὅπου νὰ εἴνεθα βέβαιοι περὶ δείπνου καὶ καταλύματος.

— Εἰς δὲ ὁρισμένας ὥρας τῷ δεῖπνον καὶ αἱ λοιπαὶ
ἔστιασις ἡμῶν μάς οπαρετίθενται ἐπὶ τοῦ ἔξω
στου, καὶ μεταξὺ πρώτων τέθληπταιν τὸ κι-
νητὸν θέαμα τῶν δύνατογχθῶντος ιοντος —
— Οὐταν δὴ λιός ἐδυτικαὶ τοιούτους ἀποτελέσθησαν
αἱς κατελάμβανεν, καὶ ἐμένουσιν ἐκεῖ βόσιον πάτ-

— Πάγκοις κατ' θεούς μένοντες, δέν εὐχαρίστησαν τὰς θρυψίδας την παρέσχεταις από την εισιτήσει

τόσον μακραὶ καὶ τόσον πληκτικαὶ πολλάκες διὰ τοὺς ὄδοις πόρους. Εὐδίων νότιος πόλις —

Δι' ἡμᾶς ἐξ ἐναντίας αἱ ἐπιφερεῖαι θάυται ὡραι
ησαν πολὺν βραχεῖται, καὶ ἡ ὥρα τοῦ ὑπέροχοῦ ἐπήρ-
χετο σχεδὸν πάντοτε ὅτε ἀκόμη οὐδὲν εἴλομεν ὅ-
ρειν νά. καὶ μηδὲν οὐδὲν γάρ τι οὐδὲν

Αφ' οὗ τὸ πλοῖον ἤραζεν, ἀνὰ ἀκρηγόρην δροσερήν, περιωρίζουσα εἰς τὸν αἰθαλοσανθόπομεν. ὅλη γην φωτίαν διὰ ν' ἀποβάλωμεν σὴν μέγαρισαν καὶ τὴν ὁμέλην, ἐπιβλαβεῖς δίσις τὸν αἰθενῆς καὶ τόπον ἐφερούσαντος λύχνους, ὃν Αἴθαιρός ἐποποθετεῖτο ἔμπορος τῆς πρατεῖας, ἐγὼ ἐκαθηκόντην πλησίον του, καὶ ἡ κ. Μίλλιγαν μᾶς ἐδείκνυεν εἰκόνας ἢ φωτογραφίας πανταπότας εἰκόνας. Καθὼς δὲ τὸ σκάφος ἐφ' ὧν ἐπέλεσεν εἰχε κατάσκευασθεῖδικτον τούτον πλοῦν εἰδούς, δροίων καὶ τὰ βιβλία καταψήσκυες εἰχομένης χηνὸς ἀπό τὸν πάντοιοριάν. Οταν δέ οὐρανὸς ἡμῶν πάπινδα, τάπε τοιούχεν ἡ πυρία ἐν τῷν βετερῶν τούτων καὶ μᾶς ἀνεγίγνωσκε χωρίον τε εὐκατάληπτον δι' ὅμβρας καὶ δυνάμενον γὰρ μᾶς ἐνδιαφέρῃ ἢ, κλείουσα λευκώματα καὶ βιβλία μᾶς διηγεῖτο ιατορικὰ διηγήματα καὶ παραδόσεις περὶ τῶν ὀχωρῶν ὅπου οὐδεὶς προσελθωμένους εἰς τοὺς ὄφθαλμους τοῦ θεοῦ της, καὶ οὐληθες συγκινητικαὶ ἡσαναι, περιπάθειαι μεθ' αὐτῶν μέγαντε πολλὰς ἔργαστης κατένεμεν τοῖς εὐκόλων καταληπτάς.

καὶ ἔγω τὸ ἐνεργόν, μέρος μαζί βασιλέων, τῷ
ἄρχοντι μετεπάσσονται εἰς τὴν Κρήτην, καθημακού-
μένοις σφίγγιον, ἀλλοι διανοθέτοις ὅπισθι, πένθος
κατέταντος μετὰ τὴν αγώνα τους, καὶ ἐκεῖ φύλαξ-

λον ὅτα τὸ δέσμωτα, ἐπαίζον θύλους τοὺς σκο-
ποὺς ὅπους ἔχειν, Διὸς τὸν Θάθεορό ήτον με-
γάλη ἡδονὴ τοῦτο, τὸ ν' ἀκούη οὕτω τὴν μου-
σικὴν εἰς τὴν ἥρεμέν της νυκτός, γωρὶς νὰ
βλέπῃ πεις παιζεῖ. Πολλάκις μοι ἐφώναζεν «Α-
κοθήν, καὶ τότε ἡράζον πάλιν ἐξ ἀρχῆς τὴν αὐ-
τὴν μὲλωδίαν. Νῦν μὲν φοβόμενος τοῦτο
Γλυκὺς καὶ εὔτυχης βίος ήτον ἐκεῖνος διὰ
παιδία ὅστις, οὗς ἔγω, εἶχε κατ' ἀρχὰς ζῆσει

πει την κακουργίην μάταιον παραπλέοντα, καὶ εἰ
κείνην ἐγκαταλείψεις, παρηγορούσθησεν εἰς τὰς
ἰερωφόρους τὸν σινιόρα Βιτάλην.³

Πόση διαφορά μεταξὺ τῶν βραστῶν γεωμή-
λων τῆς πτωχῆς μούν τροφοῦ, καὶ τῶν καλῶν
παραγενιστῶν ζυμαρικῶν καὶ τῶν μελιπήκτων
καὶ τῶν πλακούντων τῆς μαγειρίσσης τῆς κ.
Μηλικαν!⁴ Πιθανόν μετρωγόνος γένεσιν

— Πέσσον· ἀλλοι διαιτοῦσι μακραῖς πέζοδροισι, εἰς τὴν βρούχην, εἰς τὸν πηγάδιον, οὐδὲ τὸν καλονταῖ- λεον, κατάπιεν τοῦ θυσίου μου, καὶ αὐτῇ ἡ πε-ριθώματος καὶ ὁ διανετός πλούτος!

¹ Ἀλλὰ πρέπει τὸν ἀποδῆσιν δικαιουσύνην εἰς
ἔργων τὸν θυμόγονον φτιάξει τερπτόν ψαλλον ἡ γῆ-
θικὴ εὐτυχία τοῦ ζεύς μου βίου παρά αἱ δικαιαι
αὐτοῦ ἀπολαβεῖσιν. οὗτος γετος τοῦ τετραπλεύρου Η

-Ναὶ, καλοὶ ἡσάνθιοι πλακοῦντες τῆς οὐ. Μίλιγαν, καὶ λίαν εὐχρεστον ἦτο νὰ μὴ ἔχω νὰ δυνούμεω πλέον ἐκ τῆς πείνης, τῆς θερμότητος καὶ τοῦ ψύχους. Αλλὰ πόσον καλύτερα, πόσου

εύχαστοτέρα θήσεν δική την παρδίαν μου τά
πληρούντα αυτήν αἰσθήματα! Στην παραγγελία
Διός εἶχον ιδεῖ να θραυσθώσιν ή να λαθώσιν
οι δεσμοί οι προσδέουντες με πρόστοιχόνθιμο-

ποὺς οὓς ἡγάπων· τὸ περιτόν, ὅταν μ. ἀπέσπα-
σαν ἀκόπτης μάνες Βαρθερίνας, τὸ δεύτερον, ὅτε
ἔχωσθη ἀπὸ τοῦ Βιτάλης Διοί εὑρέθην μόνος
εἰς τὸν καθημόν, ἥκει βοηθεῖας, ἔνευ σπηρίγματ

τοις ἔνθα δὲ λογίσαι τὸν θεόν τον οὐρανούν
πάλιν οὖν, ἐν τῇ μονήσει καὶ τῇ αμυγχανίᾳ
μου, ἀπήγνησα ἄγαπην, συμπάθειαν, καὶ γέδο-
ντος τοῦ ἀνταποριθέαν καὶ τῷ διὰ ἀγάπης ἀ-

πήγασα γυναικα ωραίαν, κεριάν αγαθην, προ-
σηνή καὶ γλυκειάν, καλ παιδεύον τῆς ἡλικείας μου
προσφερόμενον πρὸς ἐμὲ ὡς ἐν κύνη ἀδελφός του
Οποια χαρά, δηποτε εὐδαιμονία διὰ καρδιά

ποσάκις βλέπων τὸν Αρθούρον ἐκτάδην κείμενον ἐπὶ τῆς σανίδος του, ωχρὸν καὶ ἀσθενεῖσκον, δεῦ ἐγκέλευον τὴν εὐτυχίαν του ἔγωρον γῆκος καὶ εὔδοξος μητροτρόπος γενέντις εἰς αὖτις ἀστριστούς.

Δέν έρθοντας τὴν εὐδαίμων τὸν, οὗτος τὰ βι-
βλία, οὗτος τὰ πολυτελῆ τους παιγνίδια, οὗτα
τὸ σκάρφος εἰς ὁπλαεεν, πλησίας τοῖς μυτρός τοι
τῷ τολμηρούτατῳ.

Πόσον εύθατόν αιν Καρπεινάδη την οδόν ποτέως ἀγρί^τ
πιθανενες, οταν η μητρο του θεκάζεται, εικόνα στοιχεί^τ
της γηρώας τον ἐγγάγαλητετο, κατε θάντυ παντε

κεινος ἐδύνατο ἐκ καρδίας νὰ ἐναγκαλίζηται τὴν
μητέρα του, τὴν ὥραταν ἔξεινην ουρίαν, ἡσεἴ-
γω μόνιτες ἐτούλησαν νὰ ἐγγένεσιν τὴν γεῖτον, στὰν
μει τὴν βέβαιενε τοῦτο τὸ τέλος της διαθέσιος μονεμ-

Μόνος; Οὐ διένεν πάντος μόνος ἐπὶ τούτῳ
οὐδὲν. Οὐ διελογίσασθε οὖτος τὸν θάνατον. Εἴτε μᾶλλον
τὴν γαρδίνην τοῦ διὰ τὴν ἀγάπην μεθ' ἡμῖν ή καὶ
μελλήγειν εἰς τὸ Αἰδώνιον ἐφέροντες πρὸς τὸν θάνατον

Μεγάλας ἀξιωσεις δὲν ἐδυκατούμηναν τὰ ἔγω
ώς πρὸς τὴν μερίδα τῆς εὐτυχίας ήταν ἡ ζωή
μοι υπέσχετο, καὶ ἀφ' οὗ ποτε δὲν θαλεῖσθαι
οὔτε μητέρα, οὔτε λέλαφον, οὔτε αἰγαρένεται,

φρειλον να λογίζωμαι εύδαιμων ὅτε εύρον φίλους.
τοῦ Φρειλον να λογίζωμαι εύδαιμων, καὶ οὐκέτο-
γίζομην τῷ ὄντι. πάντας οὐδεποτέ καὶ τοῦ γολγοθά
διπλῶν δέσου γίγνεται καὶ ἀν δέσου δι' ἐμὲ εἰ

νέαι υου αύται ἔξεις, ἥντηγκασθηνοσχήττων να
τάς διακόψι αὐθίς καὶ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὰς
παλαιάς; Η νοσθλογέ νοστρού νομοσού νότ
—Επικαιρόνεια νομοῦ δὲ ήδη καὶ επανύπτει νότ

Η ΔΙΑΤΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΟΘΑΡΔΟΥ

Πρὸς δύο περὶ που μηνῶν ἀνήγγειλεν ὁ τηλέ-
μαρφος, κατὰ μετάχυτὸν πᾶσαι σχεδόν αἱ εὐρώ-
παίκατ ἐφημερίδες, μίαν τὴν ἐπιφανεστάτων
νεκῶν, ὅσας κατήγαγε τὸν αἰῶνα τοῦτον ἡ ἐπι-
στήμη κατὰ ή βιουμηχαία κατά τῆς ὑπεροχῆς

Τὴν δεκάτην ἔδομην (εἰκοστὴν ἐννέατην) Φα-
θρουαρίοις, κατὰ τὴν ὥραν 11 καὶ 12. Δεπέπλε
πρὸ μεσημέριας κατέπιεν ὁ τελευταῖος ἐκ γρα-
νίτου τοῖχος, δοτις ἔχωρζεν ἔτι τοὺς ἀπὸ Βορρᾶ
σιγγρόνως καὶ νότου ἐργαζομένους εἰς διάτρη-
σιν τοῦ κολοσσιαίου ὅσους ποῦ Ἀγίου Νοθάρδου,
καὶ τὴν ἔκρηκιν τῆς δυναμιτίδος, ητις ἀναγεν-
εύτω νέαν διειθνῆ τιδηροδρόμῳ ταχὺ συγκαυμάτων
μεταξύ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάτας, τανεκάδηψιν
πάραν ταπινή παταγώδεις ἀνευφράται τῶν εἰς τὰ
ακτοτεινὰ σπλάγχνα τοῦ ὅσους τυπωντήθενταν ἐρ-
γατῶν.

Ω Καὶ τοῦ δὲ τὸ πάχες ποιῶν πολειπομένου λικίαι
ἐκατέρωθεν διατριπτωμένου τοιχού δὲν τὸ περίθετο
βαίνε τὸ 1, 40 μ., καὶ τὸ εὔλογοφοῦ περίθετο φύσιος
ἐνδεχομένων δυστυχημάτων ἐνεκάτητη θέρητη
ξεως, οὐδὲν εὔτυχως συνέσθη ἀπεικταῖσον, καὶ οὐδὲ
μιγήτε απέμεινεν ἡ γαλαζία τῶν ἐντραχαδικομένων
ἄλλη γλυπτού πονομευτῶν ὅπερες ιταρίτων εἰς
νιστρητόν τοις νεοτερούσι, κατεσκαμών οὐδὲ ποτε
υστοῦ Από Ορεὶ 1.857 τοῦ δη, ὥρτε ἡ ἐπιτύχεια τῆς
ὑπὸ τὸ Mont-Cenis ἀνοιγομένης σύνηγγος εἰς
οὐδεμίαν πλήσιον ὑπέκειτο ἀμφιβολίαν, αἰνέντες